

Et af udvalgets spørgsmål til socialministeren og dennes svar herpå*Spørgsmål 7:*

Vil ministeren yde teknisk bistand til et ændringsforslag til § 73 a, således at det i lovteksten præciseres, at en kommune kan opfylde sine forpligtelser ved at indgå et samarbejde med lokale foreninger, klubber og organisationer, der arbejder inden for børne- og ungdomsområdet?

Svar:

Jeg er meget enig i, at kommunen kan opfylde sine forpligtelser på dette område ved at indgå samarbejde med foreninger, organisationer m.v. Netop når vi taler om klubtilbud for de større børn og unge, er det vigtigt, at hele dette område ses i tæt sammenhæng med de øvrige fritids- og kulturtilbud, som findes for samme aldersgrupper. Jeg er derfor også helt enig i, at kommunalbestyrelsen ikke skal etablere klubtilbud, hvis behovet for fritidstilbud til større børn og unge allerede er dækket gennem de fritidstilbud, som foreninger m.v. har etableret.

Dette er også baggrunden for, at jeg i forslaget lægger op til, at den enkelte kommunalbestyrelse skal forholde sig bevidst til, hvad der i kommunen som helhed er af fritidsmæssig, forebyggende og støttende indsats over for børn og unge, når der skal fastlægges en tilbudsstruktur. Således foreslår jeg i § 73 a, stk. 4, at kommunalbestyrelsen skal fastsætte mål og rammer, hvor tilbudene indgår som en integreret del af kommunens samlede tilbud og indsats. Den kommunale forpligtelse efter § 73 a, stk. 1, gælder således i den udstrækning, der ikke i øvrigt i det private foreningsliv m.v. er tilbud, der dækker det samlede behov hos større børn og unge, inkl. de svage og udsatte grupper, som kan have særligt behov for støtte.

Lovforslaget lægger samtidig op til, at kommunalbestyrelsen kan opfylde sin forpligtelse

ved at lade private etablere klubtilbud. I § 73 b er således fastsat, at klubtilbud kan drives som kommunale eller private selvejende institutioner, samt at kommunalbestyrelsen kan yde tilskud til private klubordninger. Med private klubordninger tænkes der netop på f.eks. lokale, frivillige foreninger, organisationer, klubber, forældregrupper og lign., hvilket er uddybet i bemærkningerne til lovforslagets § 73 b.

Det afgørende er at fastholde kommunalbestyrelsens overordnede ansvar for, at der findes en tilstrækkelig bredde af fritidstilbud til større børn og unge, således at man sikrer en indsats også over for de børn og unge, som ikke benytter de mange private og organiserede fritidstilbud.

Undersøgelser viser, at en forholdsvis stor gruppe af større børn og unge (ca. 20-25 pct. af alle over 12 år) ikke har kontakt med det mere organiserede fritidsliv, som tilbydes i privat regi. Mange af disse unge vil netop kunne være i en udsat og truet situation. Derfor finder jeg det overordentlig vigtigt, at vi sikrer os, at der er relevante tilbud til disse unge, og at nogen har det overordnede ansvaret herfor.

Jeg er således enig i det, der er sigtet med det stillede spørgsmål, men mener, at dette forhold allerede er indarbejdet i lovteksten. Derfor er det efter min opfattelse unødvendigt at fremsætte ændringsforslag, som der foreslås med spørgsmålet.

Jeg vil i det cirkulære om klubtilbud m.v., som jeg vil udsende som opfølgning på de nye lovbestemmelser, medtage et afsnit om, at omfanget og karakteren af de kommunale klubtilbud skal ses i tæt sammenhæng med de øvrige fritidstilbud i kommunen, og herunder præcisere, at den kommunale forpligtelse efter lovforslagets § 73 a, stk. 1, kan opfyldes gennem tilskud til private klubtilbud og socialpædagogiske fritidstilbud.